

РЕШЕНИЕ

№ 129

гр. София, 11.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **125** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 ал.13 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ във връзка чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от Д. П. Д.-К. против Заповед № РД-15-1375/12.12.2019г. на директора на Столична здравноосигурителна каса /СЗОК/, с която е наложена на основание чл.59, ал.11 т.1 б.“а“, пр. първо от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/, чл. 398, ал.1, т.2 и чл.407 ал.1 б.“а“ от Националния рамков договор за медицинските дейности за 2018 година, санкция: "Прекратяване на договор № 22-2394/2018г., сключен между НЗОК/СЗОК и [фирма], представлявано от д-р Д. П. Д.-К., с местоположение на лечебното заведение [населено място], район "С.", [улица], [улица], относно д-р И. Н. М.-офтальмолог.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност и необоснованост на оспорения административен акт. Твърди се, че е издаден в нарушение на материалния закон, както и не е доказано извършването на нарушението от д-р И. М..

В проведените съдебни заседания жалбоподателят, редовно уведомен, не изпраща процесуален представител, който да вземе участие в процеса.

Ответникът – Директор на СЗОК, редовно призован, чрез процесуалния си представител юр.к. Т. К., оспорва жалбата, като неоснователна и недоказана, като моли за нейното отхвърляне. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на

оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е иницирано от ответника, който със Заповед № РД-18-1741 от 20.11.2019г. (приложена на л.32--л.33 от делото) е разпоредил да бъде извършена проверка на Лечебно заведение за специализирана извънболнична медицинска помощ [фирма], представлявано от д-р Д. П. Д.. Проверката била тематична, по повод подадена жалба. Наредената със заповедта проверка е със задача: Изясняване на обстоятелствата по подадена в СЗОК жалба с вх. № 94-М-1620/08.11.2019г. Възложена била на д-р А. Й. и Ц. М.- контролори в отдел „КМДПА“. В заповедта изрично е посочено за резултата от проверката да бъде съставен и връчен протокол в 2/два/ екземпляра-един на обекта на проверката, един за директора на СЗОК. Същата е връчена срещу подпис на представителя на жалбоподателя на 21.11.2019 г.

В изпълнение на горесцитираната заповед контролорите д-р А. Й. и Ц. М. извършили проверката, като резултатите от нея са обективирани в Протокол № РД-18-1741-1 от 21.11.2019г. /л.35-л.38 от делото/. При проверката се констатирало, че в СЗОК е постъпила жалба от г-жа Л. Н. Г.- М. с вх. № 94-М-1620/08.11.2019г, по отношение на която е бил издаден амбулаторен лист № 1346/19.12.2018г. от д-р И. Н. М.-офтальмолог с диагноза „Астигматизъм“ с код по МКБ Н52.2. В амбулаторния лист липсвал подпис на пациента, който да удостоверява извършването на прегледа. Не били представени от лечебното заведение никакви доказателства, че изобщо е извършен и съответно удостоверен в изискуемите документи медицински преглед на този пациент. При направена справка в интегрираната информационна система се установило, че прегледа е отчетен, като амбулаторен, първичен, консултативен и е заплатен от СЗОК. Д-р И. Н. М. е декларирала, че няма спомен да е преглеждала пациентката. Във връзка с това е прието, че отразената медицинска дейност в амбулаторен лист № 1346/19.12.2018г., издаден на ЗОЛ Л. Г.-М. от д-р И. Н. М.-специалист офтальмолог не е реално извършена в изпълнение на сключения договор, но е отчетена, поради което лечебното заведение носи административна отговорност по чл.398 ал.1 т.2 от НРД за 2018г.

По делото е приложен амбулаторен лист № 1346/19.12.2018г., в който е отразено по отношение на ЗОЛ Л. Г.-М. основна диагноза „астигматизъм“, анамнеза: „носи очила и идва да си провери зрението“, отразено е обективното състояние и назначената терапия.

В хода на проверката д-р И. Н. М. е представила писмено становище, в което е посочила, че „няма спомен да е преглеждала пациентката Л. Г.-М.“.

В тази насока било прието, че дейностите, отчетени в СЗОК с амбулаторен лист № 1346/19.12.2018г., издаден на ЗОЛ Л. Г.-М., не са извършени, в резултат на което лечебното заведение е получило суми без правно основание в размер на 21.00 лв., подлежащи на възстановяване по реда на чл. 76б, ал.1 от ЗЗО. В тази връзка бил съставен и протокол за неоснователно получени суми № РД-18-1741-2/21.11.2019г. /л.39-л.41/, получен срещу подпис от представител на жалбоподателя на 25.11.2019г.

Въз основа на констатациите в Протокол № РД-18-1741-1/21.11.2019г. директорът на СЗОК е издал оспорената в настоящото производство Заповед № РД-15-1375/12.12.2019г., на основание чл.59 ал.11 т.1 б.“а“, пр.първо от ЗЗО, чл.398

ал.1 т.2 и чл.407 ал.1 б.“а“ от Националния рамков договор на медицинските дейности за 2018 година.

С акта е наложена санкция "Прекратяване на Договор № 22-2394/2018г., сключен между НЗОК/СЗОК и [фирма], представлявано от д-р Д. П. Д., с местоположение на лечебното заведение [населено място], район "С.", [улица], [улица], по отношение на д-р И. Н. М.-офтальмолог.

Заповедта е връчена на адресата на 13.12.2019г., съответно жалбата срещу същата е подадена чрез директора на СЗОК до настоящия съд на 16.12.2019 г.

В хода на съдебното производство са ангажирани гласни доказателствени средства, събрани чрез разпит на свидетеля Л. Н. Г.-М.. Тя заявява, че никога не е посещавала МЦ „С.“, не познава д-р И. М. и тя никога не ѝ е извършвала очен преглед. Излага, че от физиотерапевт в ХХV ДКЦ ѝ е било издадено направление, което тя не е искала, в което е било вписано, че има конюктивит, което не било вярно. Офтальмологът си е измислил диагноза, която нямала никаква връзка с нейното действително здравословно състояние. Тя не е подписвала амбулаторния лист, не носи очила, а контактни лещи и диоптърът, който е отразен в амбулаторния лист не е верен.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице, притежаващо активна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат пряко от издадения индивидуален административен акт, в законоустановения 14 дневен срок, пред местно компетентния да я разгледа съд. Оспорен е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 ал.1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно разпоредбата на чл.59 ал.13 от ЗЗО.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В съответствие с изискванията на чл.168 ал.1 от АПК, съдът дължи извършване на цялостна проверка по чл.146 от АПК на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът с издаване на актове от категорията на процесния такъв.

Заповедта е издадена от компетентен орган – директора на СЗОК, съобразно правомощията установени в чл.59, ал.11 от ЗЗО, при спазване на изискването за писмена форма и наличие на изискуемите реквизити по чл.59 ал.2 от АПК. Същата съдържа фактическите обстоятелства, които са обусловили съдържанието на волеизявлението на издателя и не страда от пороци, които да обосновават нейната нищожност. Поради изложеното в случая не съществуват отменителни основания по чл.146 т.1 и т.2 от АПК.

Заповедта е издадена при спазване на правилата за извършване на контрол. Процедурата за извършване на контрол за изпълнение на договорите с НЗОК за оказване на медицинска и/или дентална помощ се осъществява чрез проверки, извършени от длъжностни лица – служители на НЗОК, определени със заповед на управителя на НЗОК или от оправомощено от него длъжностно лице, и от длъжностни лица от РЗОК – контрольори, при спазване на изискванията на Глава втора, раздел X от ЗЗО. Издадена е заповед за възлагане на проверката, съставен е протокол за извършената проверка с изложени констатации. По делото няма данни за подаване на възражение срещу резултата от проверката, т.е жалбоподателят не се е възползвал от възможността, предоставена му от закона, да възрази в указания срок срещу

констатациите в протокол № РД-18-1741-1/21.11.2019г. Следователно, в административното производство са спазени изискванията на специалната процедура на ЗЗО за назначаване на проверка, за компетентност на контрольорите, за извършване на проверката, за съставяне на протокол за резултатите от нея, за връчване на протокола, поради което правото на участие на проверяваното юридическо лице не е било накърнено в никаква степен. Обстоятелството, че оспорващият не е възразил по констатациите от протокола, е негова преценка по упражняване правата му във висящата административна процедура.

В конкретния случай, проверката е иницирана от директора на СЗОК, по повод жалба на здравно осигурено лице Л. Н. Г.-М., със задача изясняване на обстоятелствата по нея, като обхваща отчетена дейност на изпълнителя на медицинска помощ по договор № 22-2394/10.05.2018г.

В обстоятелствената част на оспорения административен акт, с описаното изпълнителното деяние е визирано нарушение, изразяващо се в неизвършване на 19.12.2018г. на отчетена медицинска дейност, отразена в амбулаторен лист № 1346.

Доказателства в проведеното административно производство, че оспорващият не е извършил въобще отчетените от него медицински дейности са събрани, и в този смисъл фактическата обстановка е била изяснена в пълнота. Преценката на административния орган в случая е направена, след като са проучени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в съответствие с разпоредбите на чл.35 и чл.36 от АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изследват фактите и обстоятелствата от значение за случая, като следва доказателствата да се събират служебно и да се проверят и преценят от административния орган.

Съдебната проверка по чл.146 т.4 от АПК за противоречие на оспорения акт с материално-правни разпоредби се извършва въз основа на мотивите, изложени в административния акт и данните по административната преписка. В тази връзка предмет на контрол представлява преценката на административния орган за квалификацията на описаното деяние като нарушение и съответствието на санкцията спрямо него.

В съответствие с нормата на чл. 59, ал.11, т.1, б. „а“, пр.първо от ЗЗО, директорът на съответната районна здравноосигурителна каса прекратява договорите с изпълнителите на медицинска помощ или налага финансова санкция, определена в действащия НРД при отчитане на дейност, която не е извършена, както и при извършване и отчитане на медицинска дейност, за която няма съответни медицински индикации, установено по реда на чл. 72, ал. 2, от изпълнител на извънболнична медицинска помощ по определен пакет – частично, по отношение на лекаря, който не е извършил тази дейност. Същата хипотеза е предвидена и в чл. 407, ал.1, б. „а“ от НРД за МД за 2018г. В случая по делото безспорно се установява, че на ЗОЛ Л. Н. Г.-М. не е извършен медицински преглед на 19.12.2018г. от д-р И. Н. М.. Това твърди както лицето в сигнала, така и д-р И. М. в собственооръчно написано от нея становище от дата 21.11.2019г. Това се установява и от приложения по делото и неподписан от пациента амбулаторен лист № 1346/19.12.2018г. Следователно е правилен изводът на административния орган, че отчетената дейност с амбулаторен лист № 1346/19.12.2018г. реално не е извършвана.

Съгласно чл. 407, ал. 1, б.„а“ от НРД за МД 2018г. управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, налага санкция „прекратяване на договора“ при отчитане на

дейност, която не е извършена, както и при извършване и отчитане на медицинска дейност, за която няма съответни медицински индикации, установено по реда на чл. 72, ал. 2 от ЗЗО, от изпълнител на извънболнична медицинска помощ по определен пакет –частично, по отношение на лекаря, който не е извършил тази дейност. Съгласно ал. 2 от същия член при повторно извършване на нарушението по ал. 1 договорът с изпълнителя се прекратява изцяло. В разпоредбата на чл. 59, ал 13 от ЗЗО е уредено, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК прекратява изцяло или частично договорите с изпълнителите на медицинска и/или дентална помощ в случаите по ал. 11, т. 1 и 2, а в случаите по ал. 11, т. 3 и 4 налага финансова санкция съгласно действащия НРД.

По делото безспорно е установено, че извършителят на първичната извънболнична медицинска помощ [фирма] е отчело дейност по отношение на здравно осигуреното лице Л. Н. Г.-М., която не е извършена. Констатираното нарушение не е извършено повторно. Това е така, тъй като съгласно дефиницията на § 1, т. 3 от ДР на НРД за МД за 2018 г. "повторно нарушение" е второ и следващо нарушение, извършено от лекар от лечебно заведение –И., за което на нарушителя е била наложена и влязла в сила санкция за същия вид нарушение в рамките на действие на НРД. В хода на съдебното производство не са налични данни за установени предходни нарушения от същия изпълнител на медицинска помощ, за които да е наложена и влязла в сила санкция за същия вид нарушение в рамките на 2018г. Следователно това нарушение, което не е повторно, а е първо, представлява основание за налагане на санкция именно по чл. 59, ал. 11, т.1, б. „а“ от ЗЗО, във вр. чл. 407, ал.1, б. „а“ от НРД за МД за 2018 г.- частично прекратяване договора по отношение на лекаря, който не е извършил конкретната дейност. Т.е. правилото е императивно - договорът се прекратява частично само по отношение на лекаря, който не е извършил съответната дейност, а не по отношение на лечебното заведение, към което лекаря работи и осъществява дейността си.

Административният орган дължи конкретно и точно описание на нарушението и посочване на правилната му правна квалификация, от което да бъде направен несъмнен извод за единство на описаните факти и съответствието им с приложимото право. Преценката на административния орган е направена след като са изяснени всички, релевантни за случая обстоятелства. Както бе посочено по-горе специализираният орган по здравето осигуряване правилно преди да се произнесе е установил по безспорен начин неизвършването на реално отчетените от изпълнителя медицински дейности - 1 (един) консултативен преглед от офталмолог.

Следователно, в настоящия случай по делото са доказани по неопровержим и категоричен начин юридически факти, които съставляват материално - правна предпоставка за налагане на санкцията- прекратяване на договор за оказване на първична извънболнична медицинска помощ.

По изложените съображения настоящият състав заключава, че жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена, защото оспореният административен акт е законосъобразен, поради липсата на отменителните основания по чл.146 от АПК.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 4 АПК, чл. 144 АПК във връзка с чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка с чл. 34 ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на сумата от 100.00 /сто/ лева, за осъществяването процесуално представителство от юр.Т. К..

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд
София-град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], представлявано от Д. П. Д.-К. срещу Заповед №
РД-15-1375/12.12.2019г. на директора на СЗОК.

ОСЪЖДА [фирма], представлявано от Д. П. Д.-К., ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес
на управление: [населено място], район „С.“, [улица] да заплати на Столична
здравноосигурителна каса с адрес: [населено място], [улица], вх. Б сумата в размер
на 100.00 /сто/ лева на основание чл.143 ал.4 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен
административен съд на Република България в 14 -дневен срок, от получаване на
съобщенията до страните за неговото постановяване.

Съдия: